

ไฟกัศพระเครื่อง

● สรพล โสภิตกุล ●

ออกจะสับสนเป็นยิ่งนักสำหรับปูมหลังแห่งอดีต ในประวัติของหลวงพ่อบุญ อันทโชโต ด้วยมีหลายทางยิ่ง

ทางหนึ่งกล่าวว่า หลวงพ่อบุญ เกิดวันพฤหัสบดี เดือน 3 ปีจอ พ.ศ.2405 ที่บ้านตาก้อง อำเภอมือง จังหวัดนครปฐม

เป็นบุตรของนายชื่นและนางใจ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาด้วยกัน 2 คน โดยท่านเป็นคนโต และน้องชายชื่อชุม ซึ่งต่อมาได้อุปสมบทเช่นเดียวกัน กระทั่งได้รับสมณศักดิ์ที่ พระครูสมณกิตติคุณ เจ้าอาวาสวัดประโคนชัย ซึ่งมีชื่อเสียงยิ่งในด้านการรตนามันต์สะเดาะเคราะห์

ในวัยเด็กบิดามารดาได้นำหลวงพ่อบุญไปฝากเรียนหนังสือกับพระอาจารย์จ้อย แห่งวัดดอนเจดีย์ ได้ศึกษาทั้งด้านอักษรภาษาไทย และขอม อีกทั้งพระอาจารย์จ้อย ก็มีชื่อเสียงในด้านพุทธาคมเป็นอย่างยิ่ง จึงได้เล่าเรียนในด้านพุทธเวทย์ และอักขระเลขยันต์ด้วย เนื่องจากมีความสนใจเป็นพิเศษ

กล่าวกันว่า เมื่อตอนที่บิดามารดาพาท่านไปฝากกับพระอาจารย์จ้อยนั้น ได้บรรพชาเป็นสามเณรเลย จนมีอายุครบเกณฑ์บวช จึงได้อุปสมบท ณ วัดตาก้อง โดยมีพระอธิการจันทร์ วัดท่ามอญ เป็นพระอุปัชฌาย์ พระครูกลิ่น วัดพระประโทน เป็นพระกรรมวาจาจารย์

ได้รับฉายาว่า อินทโชโต

จากนั้นมาอุทิศโนประวัติอีกทางหนึ่งของหลวงพ่อบุญ อันทโชโต ซึ่งจากหลักฐานอ้างอิงแล้วนั้น ค่อนข้างน่าเชื่อถือมากกว่าทางแรก

ทางที่สอง ได้กล่าวถึงอดีตโนประวัติหลวงพ่อบุญดังนี้

เหรียญหลวงพ่อบุญ วัดตาก้อง จ.นครปฐม (พิมพ์ใหญ่)

เหรียญปั๊มรูปเหมือนพิมพ์พิศพิศพิศ พ.ศ.2484 หลวงพ่อบุญ อันทโชโต วัดตาก้อง อำเภอมือง จังหวัดนครปฐม

จากอดีตโนประวัติทั้งสอง จะพบข้อผิดพลาดอันต่างกันเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เนื่องจากประวัติอดีตโนประวัติ และเรื่องราวของพระเกจิอาจารย์โดยปากกานักเขียนที่ออกอย่างต่อเนื่อง และโดยมากได้ความทรงจำและคำบอกเล่าเสียเป็นส่วนใหญ่ จึงมักคลาดเคลื่อนจากกันตลอด

อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนประวัติหลวงพ่อบุญ ที่ได้รับความเชื่อถือค่อนข้างมาก จะเป็นประวัติในแนวทางที่ 2 เสียมากกว่าแนวทางแรก

เมื่อท่านบวชแล้ว ได้รับการถ่ายทอดวิชาต่างๆ จากอาจารย์จนหมดสิ้น จึงได้ไปศึกษาวิชาอาคมจากท่านอาจารย์อื่นๆ อีก เช่น พระครูปริมาณรักษ์ (คต) วัดริมจวน นครปฐม เรียนทางด้านการทำผงมหาธาตุ ผงอธิษฐาน ผงตรีนิสิงเห ผงพุทธคุณ และผงปล่มัง จากพระอาจารย์จันทร์ วัดพระงาม เรียนทางด้านคงกระพันชาตรี จากหลวงพ่อบุญ วัดน้อย สุพรรณบุรี เรียนทางด้านมหาอุด และแคล้วคลาด

หลวงพ่อบุญเป็นพระที่เดินธุดงค์เป็นวัตร ท่านเคยเดินธุดงค์ไปถึงประเทศพม่า กระทั่งทางด่านเขมร ท่านก็เคยเดินธุดงค์ไปถึง

สำหรับวัดมงคลของหลวงพ่อบุญ ท่านทำขึ้นมากมายหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็น ธง เลื่อนยันต์ ผ้าเช็ดหน้าทานิยม ผ้าประเจียดแดง ตะกรุดผ้าขาว พระพลายเพชรผงสมณดินหน้าตะโพน ลูกสะกดปรอท

เหล่านี้เป็นวัตถุมงคลที่หลวงพ่อบุญได้สร้างขึ้นมานั่นเองแล้ว

จนเมื่อปี พ.ศ.2484 เกิดสงครามมหาเอเชียบูรพา ทหารญี่ปุ่นยกพลเข้าประเทศไทย ลูกศิษย์ของท่านได้ขอให้หลวงพ่อบุญสร้างเหรียญ ท่านจึงได้สร้างเหรียญขึ้นเป็นรุ่นแรกในปี พ.ศ.2484

เป็นเหรียญปั๊มเนื้อทองแดง มีทั้งชนิดรมดำ

และไม่รมดำ มีหูในตัว แล้วเชื่อมต่อกับห่วงกลมอีกห่วงหนึ่ง ขอบโดยรอบเป็นมุมแหลม 16 มุม หรือหักเป็นสี่เหลี่ยม

บ้างก็เรียกเหรียญพิมพ์พิศพิศพิศ

ด้านหน้า เป็นรูปหลวงพ่อบุญนั่งเต็มตัว ครองจีวรในแบบสบายใจของท่าน ซึ่งเป็นลักษณะห่มคลุมไว้เท่านั้น ท่านั่งของท่านกลับแตกต่างจากเหรียญหรือพระเครื่องของพระเกจิอาจารย์อื่นๆ เป็นอันมาก คือ ไม่เป็นทั้งแบบสมาธิ หรือมารวิชัย กลับเป็นท่านั่งที่ยกมือขึ้นข้างซ้าย อันหมายถึงห้ามลูกปิน เป็นมหาอุด และประทับอีกพระขอมตัว "นะ" ไว้ในฝ่ามือ

อาสนะท่านกลับเป็นนั่งทับปิ่นไขว้ โดยรอบเหรียญ ภายนอกวงกลมเป็นอักษรขอม เป็นพระนามย่อพระเจ้าสิบพระองค์ เริ่มต้นตัวแรกสุดได้ห่วง

ดูกันว่า "นะ มะ นะ อะ นอ กณ นะ กะ กอ ออ นอ อะ นะ อะ กะ อุ" ภายในกรอบกลมมีอักษรชื่อ "หลวงพ่อบุญ วัดตาก้อง" และอักษรขอมอ่านว่า "นะ โม พุทธ ธา ยะ" เฉพาะตรงกลางออกเป็นตัว "อะ"

ด้านหลัง เป็นยันต์ที่แตกต่างจากพระเกจิอาจารย์อื่นๆ เป็นยันต์ที่ผูกเป็นราหู ประกอบด้วยมือทั้งสอง และหน้าที่ประทับด้วยเส้นเป็นหลายกระหนก และอักษร เฉพาะตรงส่วนจมูกเป็นองค์พระ ดวงตาทั้งสองเป็น "มะ อะ" ส่วน "อุ" ขึ้นยอดเป็นอุณาโลม ภายในช่องปากนั้นลงด้วย "นพหุคุณ" คือ "อะ สัง วิ สุ โล ภู สะ พุ ภะ" และยอดหัวใจต่าง

กล่าวได้ว่า หลวงพ่อบุญท่านมีความสามารถเป็นอันมากในการผูกขอมขึ้นมาก กระทั่งเหรียญของท่านยังเป็นการสร้างแบบขมนามด้วย คือ การยกมือของท่านนั้น หมายถึงการห้ามลูกปิน กระทั่งการนั่งทับปิ่นไขว้ก็เป็นการข่มอาวู

อย่างไรก็ตาม รูปในด้านหลังเหรียญมีผู้แย้งว่าไม่ใช่รูปราหู แต่เป็นหนุมานอมพิศพิศ

เหรียญปั๊มรูปเหมือนหลวงพ่อบุญรุ่นนี้ มีด้วยกัน 2 พิมพ์ คือ พิมพ์หูเดียว และพิมพ์สองหู ที่แตกต่างกันคือ ตรงใบหู ในเหรียญพิมพ์หูเดียว ใบหูด้านซ้ายของหลวงพ่อบุญ (ด้านขวามือเรา) ไม่มี มีเพียงด้านขวาด้านเดียวเท่านั้น

กล่าวถึงค่านิยมแล้ว พิมพ์หูเดียว สูงกว่าพิมพ์สองหู เนื่องจากก่อนข้างจะหายากกว่าพิมพ์สองหู ●

หลวงพ่อแช่ม เป็นบุตรคนหัวปี ในจำนวนพี่
คน อันประกอบด้วย ชาย 5 หญิง 2 ของ
ลัด และนางเหม ในสกุล มากลัด เกิดเมื่อ
ณปี พ.ศ.2398-2400 ที่บ้านหอคอย (มี
คนบอกว่า เป็นชาวบ้านดอนข่อย) อำเภอกำ
สน จังหวัดนครปฐม ต่อมาได้ย้ายมาอยู่ที่
อนกลาง ตำบลมาบแค

วัยเด็กค่อนข้างจะเกเร บิดาเห็นว่าหากปล่อย
ทำให้เสียคนได้ จึงได้นำไปฝากเป็นศิษย์เรียน
กับพระอาจารย์จ้อย แห่งวัดคณเจดีย์ โดย
เพศาเป็นสามเณรเลย

ในถึงวัยเกณฑ์บวช ได้อุปสมบท ณ วัดพระ
กน โดยมีพระครูอุตรการบดี (หลวงพ่อกา)
เนียงแตก เป็นพระอุปัชฌาย์ พระครูสมณกิตติ
หลวงพ่อกลิ้น) วัดพระประโทน เป็นพระ
วาจาจารย์ พระอาจารย์ชุ่ม วัดพระประโทน
ระอนุสาวนาจารย์

กล่าวสำหรับพระอาจารย์ชุ่ม ในอัตโนประวัติ
รกันนั้น กล่าวว่า หลวงพ่อชุ่มเป็นน้องชายของ
แต่ในแนวทางที่สอง กล่าวว่าเป็นน้องชาย
มาได้รับสมณศักดิ์เป็นพระครูสมณกิตติคุณ
วาสรูปต่อจากหลวงพ่อกลิ้น พระกรรมวาจา
ของหลวงพ่อแช่ม

เมื่ออุปสมบทแล้ว หลวงพ่อแช่มได้จำ
ษาที่วัดพระประโทน นานถึง 8 พรร
้วยกัน